

Kolumn

Martti Korhonen

ordförande Pensionärerna rf

Boende och gemenskap

Världen omkring oss förändras, och samtidigt förändras våra behov för hur vi bor och olika modeller för boendet.

Boendet slukar en stor del av finländarnas inkomster oberoende av om man bor i en ägarbostad eller på hyra. Av den anledningen borde man också fästa mer uppmärksamhet vid boendekostnaderna, kvaliteten, samt olika boendeformer än vad som nu är fallet.

Kommunerna och städerna tjänar stora pengar på tomtpriserna och inom huvudstadsregionen kan tomtprisets andel av priset för en kvadratmeter våningsyta redan utgöra 2 000 euro. De höga tomtpriserna höjer också hyrorna i motsvarande grad. I en tvåa på 50 kvadratmeter kan tomtens andel av priset uppgå till etthundratusen euro. Utgifterna för bostadsbidrag ökar i samma takt som hyrorna. Bostadsinvesteringarna förtjänar på att hyrorna stiger, och i praktiken garanterar bostadsbidraget att de får avkastning på sina investeringar.

Inom boendet borde mer mångsidiga lösningar tas fram så att man kunde fästa mer vikt vid gemenskapen grannar emellan samt eventuellt också inkludera vissa tjänster. Målet borde vara att människor i olika åldrar kunde bo i större gemenskap.

Man behöver inte heller äga allt själv. Många kanske nöjer sig med husbolagets gemensamma bastu, eller ett gemensamt gästrum för tillfälliga gäster eftersom det egna gästrummet ändå bara används några få gånger per år. Behöver vi alla en egen bil eller en egen cykel? I ett flervåningshus kunde man i entréhallen ha gemensamma tjänster och tidningar, även digitala tidningar. Kanske husbolaget kunde ha ett eget gym? Och husbolaget kunde eventuellt ordna med hjälp såsom städning, måltidsservice och smärre reparationer?

Ensamhet är idag ett allmänt problem och gemensamma lokaliteter kunde då underlätta för människor i olika åldrar – genom gemensamma måltider i sällskap med andra, eller möjlighet att musicera, läsa, eller bara umgås. Boendekvaliteten skulle på så sätt förbättras samtidigt som det skulle bli möjligt för människor med behov av hjälp att bo kvar i det egna hemmet så länge som möjligt. Genom vaktmästartjänster skulle tryggheten öka och samma arbetstagare kunde också sköta om städningen i de gemensamma utrymmena.

Detta var några exempel på olika möjligheter att främja växelverkan mellan olika åldersklasser. Framför allt kunde de göra det möjligt att hitta tillbaka till en gemenskap som närapå helt gått förlorad i vårt samhälle. Alla har inte behov av dessa lösningar, men alternativ för dem som så önskar borde planeras redan i det skede då bostäder byggs.

När befolkningen blir äldre borde det vara möjligt för allt fler seniorer att bo kvar i sitt eget hem. En gemenskap som består av människor i olika livsfaser och olika åldrar kunde utgöra en bra grund för den nya tidens boende där gemenskapen i vår omedelbara omgivning skulle förbättra livskvaliteten.

Ett sådant projekt håller redan på att färdigställas i Uleåborg och bostäderna där är eftertraktade. Bostäderna och servicepriserna har kunnat hållas på en rimlig nivå och som extra bonus har man dessutom tillgång till gemensamma utrymmen och tjänster. Det finns en efterfrågan på denna nya form av gemenskap!

Översättning Anne Lindfors-Shaban

Publicerad i tidningen Eläkeläinen 6/2018